

ntr-un domeniu în care sintagma "securitate alimentară" a devenit tot mai des folosită din primăvara anului 2020 încoace – momentul în care a izbucnit pandemia de COVID-19 –, întrebarea de pe buzele multora estecine sunt marii jucători din agricultură și industria alimentară pe care România se bazează.

Cu o cifră de afaceri de circa 850 mil. lei în 2020, cel mai mare jucător din agricultură este Promat Comimpex, distribuitor de semințe, pesticide, îngrășăminte, dar și utilaje, controlat de Ameropa Transylvania Holding (70%) - parte a grupului evețian Ameropa - și Cristian Moldovan (30%). Acesta este urmat de Transavia, cu afaceri de 650 mil. lei, companie deținută de antreprenorul Ioan Popa. Transavia este cel mai mare jucător de pe piata cărnii de pasăre, iar la nivel de grup în 2020 a avut o cifră de afaceri de 822 mil. lei, iar pentru 2021 estimările sunt că va sări de 1 mld. lei, conform informațiilor oferite de reprezentanții companiei.

ZF nu a inclus în top grupurile de firme, ci doar companiile asa cum sunt ele la Registrul Comerțului. Însă, mai sunt grupuri importante în piața cărnii, cum este Agricola din Bacău ori Cris-Tim, care în 2020 au avut rezultate consolidate la nivel de grup de 735 mil. lei, respectiv 686 mil. lei, conform informațiilor oferite de oficialii businessurilor. Comparativ cu Transavia, care a înregistrat o creștere în anul pandemic, grupurile Agricola și Cris-Tim au înregistrat o ușoară scădere, atât la nivel de venituri, cât și de profit, pentru că, susține Grigore Horoi, costurile cu protecția angajaților împotriva coronavirusului și investițiile în curs de derulare au avut impact direct în business. Mai mult, el spune că și 2021 a venit cu provocări, iar optimizarea costurilor a devenit o prioritate în contextul scumpirii materiei prime și a utilităților, precum gazul și energia electrică.

Cresterea preturilor materiilor prime, de la cereale până la îngrășăminte, a avut loc după un an secetos, ca 2020, în care productia de cereale s-a diminuat cu 40%, fiind de circa 19 milioane de tone, dar şi după ce s-au tipărit mai multi bani în economie pentru a face față crizei sanitare, iar pe burse a existat multă volatilitate. Astfel, preturile cerealelor au început să crească spre finalul anului 2020 și au ajuns la maxime istorice în 2021, an în care și România a avut o producție record. Situația poate fi comparată cu o monedă cu două fețe, care, pe de-o parte a umplut conturile fermierilor - însă nu trebuie să uităm de efectele secetei – și pe de altă parte a golit conturile procesatorilor, care au